

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8P/123/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204556
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5412204556.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v právnej veci navrhovateľky: W. Ž. rod. O. nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O.A., A. X. XXXX/XX-XX, zastúpená JUDr. Evou Peničkovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, proti odporcovi: P. Ž. nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., A. X. XXXX/XX-XX, zastúpený JUDr. Adamom Batunom, usadeným euroadvokátom so sídlom Praha 1, Panská 6, Česká republika, v konaní o návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom Ž.: A. nar. XX.XX.XXXX, P. nar. XX.XX.XXXX a P. nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, Námestie slobody 1, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo navrhovateľky W. Ž. rod. O. a odporcu P. Ž. uzavretú XX.XX.XXXX v P., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu P., vo zväzku 27, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

Súd zveruje maloleté deti: A. Ž.G. nar. XX.XX.XXXX, P. Ž. nar. XX.XX.XXXX a P. Ž. nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky.

Otec P. Ž. je povinný platiť na výživu mal. A. sumu 200,- EUR mesačne, na výživu mal. P. sumu 180,- EUR mesačne a na výživu mal. P. sumu 160,- EUR mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, odo dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletých detí.

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi A., P. a P. každý týždeň vždy od soboty od 09.00 hod., kedy si maloleté deti prevezme pred bydliskom matky s deťmi, do nedele do 18.00 hod., kedy maloleté deti na rovnakom mieste matke odovzdá.

Matka je povinná maloleté deti na stretnutia s otcom pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať.

Vo zvyšnej časti súd návrh matky z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd 10.10.2012 navrhovateľka žiadala, aby súd rozviedol jej manželstvo uzatvorené s odporcom XX.XX.XXXX v P., maloleté deti pochádzajúce z manželstva a to A., P. a P. na čas po rozvoze zveril do jej osobnej starostlivosti, a otcovi detí aby určil povinnosť platiť na ich výživu sumou 600,- EUR spolu na všetky deti. V odôvodnení návrhu uviedla, že u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo. S odporcom sa poznala už od základnej školy, ale chodiť spolu začali 16.09.1993. Manželstvo uzavreli skoro po trojročnej známosti a ročnej príprave na tento ich veľký deň. Už pred svadbou bývali spolu v prenajatom byte v P., nakoľko obaja boli zárobkovo činní. No krátko po svadbe im vypršala doba prenájmu a tak sa presťahovali k jej rodičom. V októbri 1996 sa im narodila dcéra A. a začali prvé nezhody medzi nimi a aj rodičmi. Manžel vtedy pracoval v P., no trávil s nimi veľmi málo času. Sem tam bol pri večernom kúpaní alebo kŕmení. Konflikty medzi rodičmi a nimi došli tak ďaleko, že v januári 1997 odišli bývať ku svokrovcovi. Svokor aj svokra mali svoje zamestnanie, chodili domov neskoro večer, tak väčšinu času trávila sama s dcérou. Starala sa o chod celej domácnosti. No i tam to došlo tak ďaleko, že sa s manželom začali hádať. Nechcel ju pochopiť, že je stále na všetko sama. On chodil domov neskoro v noci a skoro ráno chodil preč. Hovoril, že začína podnikať, tak má málo času a ona to rešpektovala. No jedna hádka vyústila až do toho, že sa nielen pohádali, ale aj pobili o dcéru A.. Manžel tvrdil, že sa o ňu nestará, že sa túla atď. a že ju chce vychovávať on. Tak si zobrala pár vecí a odišla bývať aj s dcérou späť k svojim rodičom. Tam manžel chodil trieskať na dvere, dožadoval sa dcéry, až na neho volali jej rodičia policajnú hliadku. Už vtedy mala napísanú a podanú žiadosť o rozvod, no po dohode s manželom, že to skúsia spolu niekde úplne inde sami a bez rodičov, žiadosť stiahla späť. Svokrovci vtedy navrhli, aby išli bývať ku svokrovej mame do T. O. a tento návrh ona prijala. Manžel dochádzal do práce do P., tak zasa bola na všetko sama. Byt bol starý, zatuchnutý, nasiaknutý močom a bolo ho treba upraviť na podmienky, aby sa tam dalo fungovať s malou ročnou dcérou. Veľmi sa tešila na svoj byt a svoju domácnosť, tak sa pustila do upratovania a vždy keď cez víkend prišiel manžel domov, bolo už niečo hotové. Pomaly si dávali ich vzťah a byt do poriadku. V roku 2000 sa im narodil syn P. a to po rizikovitom tehotenstve a po skoro ročnom pobyte v nemocnici. Boli šťastní, že sú všetci spolu konečne doma. V roku 2003 po materskej dovolenke nastúpila do práce na železničnú stanicu v D. P. na denné zmeny. Odtiaľ sa dala preložiť bližšie k bydlisku. Pracovala ako výhybkárka na železničnej stanici v E. F., kde robila denné aj nočné zmeny. Manžel vtedy pracoval v súkromnej firme ako programátor v T. O.. Časom manžel nastúpil do práce do F. a chodil domov len na víkendy a keď jej vtedy vyšla zmena, ani spolu neboli. Tak sa opäť dala preložiť len na denné zmeny do T. nad E.. Odtiaľ v septembri 2006 išla na PN-ku, lebo mala rizikové tehotenstvo s dcérou P.. Myslí si, že vzťah s manželom naštrbilo aj toto dlhoročné odlúčenie a spoliehanie sa len sama na seba. V roku 2009 s manželom otvorili detský butik P., kde pracuje ako predavačka - zodpovedná vedúca. Predáva, objednáva tovar, rieši brigádničky, atď. Manžel momentálne pracuje v W. na živnosť vo firme N.. Domov chodí len na víkendy. V sobotu chodia ku svokrovcovi, nakoľko svokra im šije textil do obchodu, tak chodia po ušitý tovar. Ich problémy sa len prehĺbili a navzájom sa odcudzili. Nevedia spolu komunikovať bez toho, aby sa z niečoho neobviňovali, nekričali po sebe. Ich problémy pretrvávajú už dlhšiu dobu, pociťuje to ako psychický nátlak z manželovej strany. Jej city voči nemu ochladli a myslí si, že bude lepšie, keď si každý sám pôjde svojou cestou. Momentálne nežijú v spoločnej domácnosti, nemajú spoločné záujmy, známych a intímne sa nestýkajú. Zistila, že pre odporcu už nič neznamená, veľmi rád ju obviňuje, že sa nestará o domácnosť, o deti, o obchod atď., čo ale nie je pravda. Nakoľko je s deťmi sama, stará sa o ne, perie, varí, chystá desiate, so synom P. sa denne učí, pretože má poruchy učenia a treba sa mu viac a sústavne venovať. Vzťahy medzi ňou a odporcom ako manželmi, z vyššie uvedených dôvodov, sú zapríčinené odporcom a tieto vzťahy sú tak vážne rozvrátené, že ich manželstvo neplní a ani v budúcnosti nemôže plniť svoj spoločenský účel. Po prerušení spolužitia v júli 2012 a znova 01.10.2012, niet žiadnej nádeje na jeho obnovenie, preto sa chce s manželom rozviesť. Toto manželstvo nevytvára vhodné prostredie ani pre výchovu maloletých detí, ktoré sú vystavované neustálym stresovým situáciám, preto rozvod nebude ani v rozpore so záujmami maloletých detí, ktoré chce naďalej vychovávať a to v pokojnom prostredí.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne a to podaním doručeným súdu 22.11.2012 (čl. 21), v ktorom uviedol, že síce navrhovateľka v návrhu uviedla skutočnosti, no jej pohľad na problém je od začiatku rozdielny. Každému vo vzťahu vadilo niečo iné a spory vznikali hlavne slabou komunikáciou medzi nimi. Netvrdí, že je dokonalý manžel, ale vždy sa snažil robiť všetko pre rodinu a finančne rodinu zabezpečiť. Od začiatku však manželka túto snahu nedokázala pochopiť a vznikali rôzne nezhody. Spolužitie s rodičmi navrhovateľky bolo komplikované aj z dôvodu nepochopenia výmeny zamestnania a tým zvýšenia príjmu a doslova odsudzovali podnikanie, nevideli prospech pre rodinu. Rovnako ako

navrhovateľka, nechápali potrebu samovzdelávania, či už v práci, alebo mimo nej. Posledné štyri roky sa spoločný život zúžil na víkendy. Keďže prácu v odbore v mieste bydliska nenašiel, bol nútený za prácou dochádzať (aktuálne do W.). Túto zmenu s navrhovateľkou vopred konzultovali a mal pocit, že dôvody chápe. Zároveň sa spoločné aktivity rozšírili na predajňu detského textilu. Navrhovateľka v nej pracuje ako vedúca predajne a on zabezpečuje daňové a mzdové povinnosti. Snaží sa, aby spoločný čas, ktorý im zostal, bol venovaný spoločným aktivitám s manželkou a deťmi. Z jeho pohľadu ide síce o vážnu krízu, no nie neriešiteľnú. Prestali s manželkou spolu dostatočne komunikovať. Jednotlivé povinnosti, ktoré si v rámci rodinného aj profesného života rozdelili, pohltili citové potreby oboch manželov. Keďže nie je presvedčený o bezvýhodiskovej situácii, žiadal, aby rozhodnutie o návrhu na rozvod manželstva súd odložil na skúšobnú dobu šesť mesiacov, počas ktorých sú manželia povinní spoločne navštíviť špecializovanú manželskú poradňu.

K podaniu odporcu sa vyjadrila písomne aj navrhovateľka a to podaním doručeným súdu 14.12.2012 (čl. 25-26). Uviedla, že sám odporca uznal, že ich spolužitie je komplikované. Trávia spolu veľmi málo času ako rodina, nebývajú spolu, nekomunikujú a toto všetko naštrbilo ich vzťah a citovo sa odcudzili. Odporca navrhol odročenie o šesť mesiacov a návštevu manželskej poradne. Ona nevie ako by to chcel urobiť, keď pracuje od pondelka do piatku v W.. Tiež je presvedčená, že im to nepomôže, keď si navzájom nedôverujú. Vždy po hádke prišla v krátkom čase ďalšia hádka, a ešte horšia, a toto už ona nechce zažívať. Naozaj neverí, že sa tak veľmi odporca zmení a budú fungovať bez väčších problémov naďalej. Vidí to doma na deťoch, ako toto všetko na ne vplýva. Dcéra A., ktorá má 16 rokov, má poruchy správania, momentálne navštevuje 1. ročník SOA v Dolnom Kubíne a jej výsledky v škole sú veľmi slabé. Navštívila s ňou detského psychológa, aby sa mohla porozprávať s nezávislou osobou o problémoch, ktoré ju trápia doma aj v škole. Naozaj nechce, aby jej návrhom na rozvod manželstva trpeli deti, ale o otca ich pripraviť nechce. Môžu s ním byť kedykoľvek. Na svojom návrhu preto trvá.

Na pojednávaní 01.02.2013 (čl. 68) navrhovateľka na podanom návrhu trvala a nesúhlasila s prerušením konania, resp. s odročením pojednávania, ako to navrhoval odporca. Uviedla, že s odporcom sa poznali pred svadbou tri roky a dlhšie aj plánovali uzavretie manželstva. Po svadbe boli síce určité problémy, ktoré vznikli tým, že bývali u rodičov, ale boli to skôr generačné problémy, nie problémy medzi nimi dvoma. Situácia sa zlepšila, keď sa odsťahovali do O., od rodičov. Manžel potom pracoval v P., neskôr v O. a vzťahy boli dobré. Zhoršilo sa to po narodení najmladšej dcéry P.. Manžel začal pracovať v F., neskôr v W.. Málo býval doma, chodieval len na víkendy a postupne sa odcudzovali. Ona bola zvyknutá na samostatnosť, zabezpečiť čo bolo potrebné. Pociťovala určité nedocenenie od manžela, všetko čo robila, sa pokladalo za samozrejmosť. Ona má manžela rada tak ako množstvo ďalších sto ľudí, nemá k nemu bližšie city. Myslela si, že sa niečo zmení. Po podaní návrhu sa manžel snažil, dohodli sa, že budú spolu tráviť viac času. Ona mu vytýkala, že sú veľmi málo spolu a pokiaľ aj je doma, tak nerobia veci spoločne. V októbri 2012 bola situácia ešte zlá. Manžel sa zdržiaval málo doma. Keď aj prišiel na víkend, tak deti zobral napr. v sobotu a prišli večer. Jeden víkend strávil s deťmi v X. pri rodičoch. Potom sa spolu rozprávali o manželstve a dohodli sa, že Vianoce a nový rok budú tráviť spolu. Manžel bol viac doma, snažil sa, avšak u nej sa postoj k nemu nezmenil. Intímny život medzi nimi funguje, počas Vianoc sa zblížili. Medzi nimi nie sú v poslednom čase konflikty ani hádky. Za tých 17 rokov manželstva, kríz medzi nimi bolo viac a neskôr sa to vždy vrátilo. Ona nemala, ani nemá, žiaden mimomanželský vzťah. Vzťah detí k odporcovi považuje za neutrálny. Netrávili spolu víkendy ako rodina tak, že by niekde spoločne šli. P. nebol zvyknutý, že by mal nejaký pekný deň strávený aj s otcom. Pokiaľ aj teraz odporca chcel ísť niekde s P., tak tento nechcel, že sa bude nudiť. P. je zatiaľ ešte malá, takže s otcom ide bez problémov. S A. sú problémy doma aj v škole. Tento polrok mala štvorky, zhoršila si prospech. Vyjadrila sa, že chce, aby oni dvaja išli od seba. P. hovoril, že to bude divné, keď tu s nimi otec nebude, ale nebol proti tomu, aby si podala návrh na rozvod manželstva. Po mnohých konfliktoch mohla byť situácia pokojná. Ona už po krátkom čase zabudla na konflikt, ale manžel to riešil určitým nátlakom. Keď sa zavrela do izby, tak sa domáhal vojsť do izby, búchal, nadával jej. Po určitom čase prestala mať chuť niečo vysvetľovať.

Odporca vo výpovedi na pojednávaní 01.02.2013 uviedol, že sa brali po dlhšej známosti a manželstvo bolo uzavreté ako uvážené. Na začiatku boli určité problémy, keď bývali u svokrovcov, ale ich hlavným

dôvodom bolo to, že svokrovci nepovažovali podnikanie za zamestnanie, keďže celý život pracovali v jednom zamestnaní. Nevideli v tom možnosť lepšie si zarobiť. Ďalšie spolunažívanie bolo vcelku dobré, až posledné obdobie zhruba jedného roka sa vzťahy zhoršili. Hlavným dôvodom bolo, že spoločný obchod nešiel, pričom on vlastne do obchodu, ktorý prevádzkovala manželka, nevidel, ani nestíhal sa o to zaujímať. Obchod mala na starosti ona, po všetkých stránkach. Tržby nezodpovedali nákladom, nákupu tovaru. Nechcel obviňovať manželku z toho, že peniaze sa niekam strácajú, avšak toto bol hlavný dôvod ich hádok. Chcel, aby boli viac spolu, pracoval v F. aj v W. a volal manželku, aby prišla za ním bližšie, návrh odmietla. Pociťoval, že jej takýto stav, kedy sú od seba, vyhovuje. Vždycky po hádke sa snažili, resp. si povedali, že sa budú snažiť, aby sa to nezopakovalo a problém budú riešiť už keď vznikne. Konflikty sa ale opakovali a manželka sa väčšinou po hádke uzavrela do seba. Problém bol práve v nevyjasnení si svojich postojov, keď on si myslel, že manželka to po hádke vôbec nechce riešiť. Až keď si sadli, a viac sa o tom porozprávali, tak zistil, že manželka vždy po hádke sa uzavrela z toho dôvodu, že potrebovala od problému uniknúť, oddýchnuť si. Ďalej mali nevyjasnené to, že manželka si chcela oddýchnuť aj takým spôsobom, že chcela ísť za kamarátkami, posedieť si, s tým, že prišla ráno a on to pociťoval ako problém voči nemu, že chce s ním tráviť málo času a že uprednostňuje skôr kamarátky. Doma bol len cez víkendy a takto by boli spolu len jeden deň. V októbri minulého roka bola väčšia kríza kvôli peniazom. Vtedy viac času ostal v W., kde má byť. Myslel si, že manželka si uvedomí, že ich problémy treba riešiť. Čo sa týka vzťahov s deťmi, tak deti sú pod vplyvom manželky. A., keď sa pýtal u koho by chcela zostať, tak povedala, že u mamy. S P. má vzťah dobrý. Pokiaľ navrhovateľka spomínala, že s ním nechcel ísť cez víkend k jeho rodičom, tak to nebolo kvôli tomu, že by nechcel byť s ním, ale kvôli určitým sporom, ktoré má s jeho rodičmi. Snažil sa tráviť čas s rodinou cez víkendy spoločne. Navrhoval manželke, aby spolu niekam išli, napr. do zoo, či do akvaparku, ale odmietla. Nechcel ísť len s deťmi bez nej, pretože aj ona patrí do rodiny a je s nimi veľmi málo, tak chcel, aby boli všetci spolu. Nevie o mimomanželskom vzťahu u navrhovateľky. Pokiaľ jej niečo takéto spomenul, tak ho vysmiala. Nemá dôvod jej neveriť. Vzťahy medzi nimi ale ochladli. Svoju manželku má stále rád a chce problémy riešiť. Hlavný problém vidí v tom, že si svoje postoje nevyjasnia. Pracuje v oblasti počítačov a fakturuje mesačne za výkon 1.500,- EUR bez DPH. Okrem toho má ďalší príjem vo výške 500,- EUR ako tichý spoločník v zahraničnej firme. Celý príjem pokrýva jeho výdavky a výdavky celej rodiny. Čo sa týka podniku s odevmi, tak manželka je tam len formálne zamestnaná, keďže v súčasnosti už nemôže byť spolupracujúcou osobou v podniku. Náklady na prevádzku obchodu sú však vyššie ako tržby. Žiadal manželku, aby konkrétne uviedla čo chce, aby sa v rodine zmenilo, čo žiada od neho. Myslí si, že problémy sú spoločné, a že by sa mali zmeniť obaja. Čo sa týka možnosti absolvovať sedenia u psychológa, tak by bolo dobré, keby si postoje vyjasnili aj pred treťou nezávislou osobou, takže nie je proti tomu.

Navrhovateľka súdu 08.03.2013 písomne oznámila (čl. 71), že žiada o prešetrenie manželovho príjmu, nakoľko odporca na prvom pojednávaní neuviedol skutočný príjem zo zamestnania v W. a ani príjem z ich spoločného obchodu P.. Do októbra 2012 mu chodila výplata na jej účet v X.. No v novembri 2012 si založil svoj účet v N. banke, kde prístup ona nemá a nemá prehľad o financiách. Odporca tiež 23.02.2013 vymenil zámky na obchode, zobral pokladničné knihy s uzávierkami od roku 2009, zobral jej pracovnú zmluvu a všetky výplatné pásky. Dňa 28.02.2013 ju odhlásil zo sociálnej poisťovne, odstúpil od práce v obchode a nevypláca jej ani mzdu, ani PN, od 01.06.2010, na účet ani v hotovosti. Momentálny príjem má len prídavky na tri deti vo výške 69,30 EUR.

Odporca písomne 11.03.2013 súdu oznámil (čl. 72), že na základe nariadeného psychologického sedenia je zjavné, že spolužitie manželov v aktuálnom stave je neobnoviteľné. Manželka prestala s ním komunikovať, okrem obviňovania. Momentálne nemajú spoločné financie, prestala akceptovať jeho návrhy na spoločnú výchovu detí a celkovo sa odcudzila voči jeho osobe, vrátane intimného spolužitia. Uvedenými skutočnosťami naplnila svoj zámer rozvrátiť rodinný život do takej miery, že už neplní spoločenskú funkciu. V prípade rozvodu on žiada, aby boli maloleté deti zverené do jeho osobnej starostlivosti, aby súd matku zaviazal platením výživného po 80,- EUR na mal. P. a mal. P. a po 100,- EUR na mal. A.. V prípade zverenia detí do starostlivosti matky, predpokladá, že výška takéhoto výživného bude postačujúca.

Na ďalšom nariadenom pojednávaní 06.06.2013 (čl. 222-224) navrhovateľka uviedla, že s manželom nežije od 17.02.2013. Vzťahy sú konfliktné, o čom svedčia oznámenia o priestupkoch, ktoré podala. Predložila ďalšie oznámenia zo dňa 27.02.2013 a 09.04.2013. Manžel na deti neplatí. Do februára jej zasielal 500,- EUR, z čoho sa platili z účtu trvalé príkazy. Od príbuzných sa dozvedela, že odporca hradí náklady spojené s bývaním v byte. Ona je stále nezamestnaná a dostáva len prídavky na deti. Vypomáha jej mama, ktorá jej dáva mesačne 100,- EUR až 150,- EUR. Prostredníctvom svojej zástupkyne sa vyjadrila, že súhlasí s úpravou stretnutí otca s deťmi každý druhý týždeň počas víkendu od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

Odporca na pojednávaní 06.06.2013 uviedol, že za súčasného stavu už nevidí možnosť spolužitia. Manželka urobila všetko preto, aby sa vzťahy nezlepšili. V súčasnosti už nevedú spoločnú domácnosť. Manželka odmietla nastúpiť do zamestnania v obchode. Potvrdil, že na obchode vymenil zámky, lebo mu odmietla dať kľúče od predajne. Pracoval ako živnostník pre spoločnosť N. X., s. r. o., do konca mája. Tieto práce ukončil dohodou a to z dôvodu, že jeho výkonnosť poklesla práve kvôli rozvodovému konaniu. Po tom, ako zmluvnému partnerovi prišlo zo súdu, aby zaslal doklady o jeho príjmoch, tento zistil príčiny, pre ktoré už nebol pracovne výkonný ako predtým. Príjem zo spoločnosti za apríl a máj je vo výške 2.250,- EUR bez DPH mesačne, za apríl mal ešte príjem z obchodu okolo 800,- EUR s DPH; za máj ešte nebola robená uzávierka. Čo sa týka spomínanej zmluvy o tichom spoločenstve, tak žiadna takáto zmluva nebola uzavretá. On chcel uviesť všetky svoje príjmy v konaní a aj manželka vedela o tom, že má aj ďalšie príjmy, okrem príjmov zo spoločnosti N. X., s. r. o. a to za výkon práce mimo zmluvne dohodnutej. Túto robil od novembra 2012, ale práce boli koncom decembra 2012 ukončené a za práce mal príjem okolo 500,- EUR mesačne. Šlo o programátorské práce a pokiaľ v januári na pojednávaní uvádzal, že má naďalej tieto príjmy, tak ešte nevedel o ukončení prác. Nebude menovať firmu, pre ktorú tieto práce vykonával. Firma N. X., s. r. o. mala číslo účtu jeho otca v N. W. Y., pobočka zahraničnej banky. Jeho príjmy firma niekedy posielala na tento účet, resp. boli vyplácané aj v hotovosti. K svojim výdavkom uviedol, že platí leasing auta vo výške 293,- EUR mesačne, nájomné za priestory, v ktorých je obchod, vo výške 110,- EUR a je tam aj dlžné nájomné z predchádzajúceho obdobia. Keďže byt, v ktorom s rodinou nebýva, je spoločný, platí poplatky za elektrinu, určené nájomné, ďalej poplatok za škôlku P., stavebné sporenie, poplatok A. za stužkovú, stravné P.. Všetky tieto platby sú platené z účtu jeho otca v N. W. Y., pobočka zahraničnej banky. Svoje zriadené účty má v mínuse. Je ochotný platiť na A. 80,- EUR mesačne a na P. a P., na každého 50,- EUR mesačne. Okrem toho bude platiť stravné deťom, tak ako doteraz a s deťmi sa chce stykať každý víkend od piatku resp. od soboty do nedele. Deti si zobral viackrát k sebe na víkend, niekedy boli pri ňom všetky tri alebo len P.. Vždy si ich zobral podľa toho ako sami chceli a nechce nútiť staršie deti, pokiaľ samé nechcú. S deťmi bol pri rodičoch, čo si viac menej vyžiadali A. a P.. Žije v W., kde má v nájme byt spolu s ďalšími osobami. Nájomná zmluva nebola uzavretá písomne a nemá ani doklady o platbách nájomného, ktoré platí pravidelne vo výške 180,- EUR mesačne. S úhradou uvádzaných výdavkov mu vypomáhajú rodičia, ktorí sú dôchodcovia.

Na ďalšom nariadenom pojednávaní 18.07.2013 navrhovateľka doplnila, že jej priznali dávku v hmotnej núdzi vo výške 246,70 EUR mesačne od 01.06.2013. Otec si počas leta zobral deti dvakrát na víkend, prvý strávili u svokrovcov, ďalší zobral deti do Č., čo jej vopred neoznámil. Uviedla, že v obchode, ktorý prevádzkovali, ďalej nemohla pracovať, pretože došlo k incidentom s manželom, ktorý ju zbil a kvôli tomu bola vo februári práceneschopná. Tiež vymenil zámky na predajni.

Odporca na pojednávaní 18.07.2013 uviedol, že uňho došlo k zmene v tom, že pracuje pre spoločnosť S. X..H..E., s ktorou má uzavrieť mandátnu zmluvu na výkon programátorských prác. Na základe predbežnej dohody začal pre spoločnosť pracovať od 15.07.2013. Mesačne má zarábať menej ako u predošlého mandanta N. X., s. r. o., avšak túto prácu zobral za predpokladu zvýšenia príjmu v budúcnosti, pretože podľa dojednaní, by sa jeho príjem mal po uplynutí dvanástich mesiacov zvýšiť a mal by dosiahnuť resp. presiahnuť príjem, aký mal vo firme N. X., s. r. o. Je predpoklad, že bude participovať na obrate firmy a zo získaného obratu bude dosahovať určité percento. V súčasnosti je bez príjmov, výdavky spojené s bývaním v byte, v ktorom žije navrhovateľka, hradil do júla. Výdavky prestal platiť, pretože zistil, že v byte býva aj ďalšia osoba. Keďže v súčasnosti pracuje v W., nemôže pokračovať v podnikaní

s predajňou odevov, preto bola predajňa 31.05.2013 zavretá. Zatiaľ nebol ukončený nájomný vzťah týkajúci sa priestorov, v ktorých je predajňa. On prijal ponuku od svojej mamy, ktorá plánuje dať prácu v spoločnosti S. s.r.o. aj jeho bratovi. Keďže bol v čase založenia firmy nezamestnaný, využil túto ponuku mamy, ktorá je dôchodkyňa. Uviedol, že nemá doklady o výške nákladov spojených s podnikaním. Vo výdavkoch, ktoré sú uvedené v daňovom priznaní za rok 2012, sú zahrnuté rôzne náklady - nájomné za prenajaté priestory, leasingové splátky týkajúce sa predajne aj auta, výplaty zamestnanca v predajni, nákupy tovaru. Tiež v súvislosti s podnikaním v programátorstve má jednorazové výdavky v rôznych výškach, ďalšie výdavky sú za benzín.

Právny zástupca otca žiadal konanie odročiť za účelom doloženia špecifikácie mesačných výdavkov odporcu hradených za obdobie od 01.01.2013 a predloženia dokladov o ich výške.

Vo výpovedi dňa 20.08.2013 odporca doplnil, že nájomný vzťah týkajúci sa prenajatých priestorov, v ktorých je predajňa odevov, ukončený nebol, pretože zamýšľal predajňu odpredať. Bola pripravovaná kúpna zmluva a nový vlastník mal uhradiť aj nájomné od 01.06.2013. Zmluva však uzavretá nebola, preto bude musieť doplatiť nájomné za priestory, v ktorých sa podnikalo. Príjmy uvedené v daňových priznaniach za rok 2012 a 2013 zahŕňajú aj príjmy za predaj služieb v programátorstve. Vo výdavkoch sú zahrnuté náklady aj za licencie a serveri. Tieto náklady platil počas trvania mandátneho vzťahu so spoločnosťou N. X., s. r. o. vo výške 1.000,- EUR až 1.500,- EUR mesačne. Zmluvný vzťah týkajúci sa serverov bol dojednaný s trojmesačnou výpovednou dobou a teda skončil koncom júna 2013, odvtedy tieto poplatky neplatí. Zatiaľ nemá uzavretú písomnú zmluvu so spoločnosťou S. s.r.o. z dôvodu, že sa majú robiť určité zmeny v obchodnom registri v tom, že konateľom resp. aj spoluvlastníkom spoločnosti, má byť aj jeho otec. Firma mala začať od 15.07.2013, ale začala od 01.08.2013 a predbežne sa dohodol, že bude pre spoločnosť vykonávať práce v programátorstve a bude mu vyplácaný príjem podľa fakturácie vykonanej práce v určitom mesiaci, vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca. Zatiaľ žiaden príjem z uvedenej spoločnosti nemal. Naďalej býva v W. a platí za bývanie v nájme 200,- EUR mesačne. Manželské výživné neplatí, pretože manželke chodí na účet DPH a to na účet v W. W. X., pobočka zahraničnej banky P. v X. H., ktorý je na meno manželky a na ktorý jej boli odoslané daňovým úradom viaceré platby, k 31.07.2013 je na účte suma 1.136,23 EUR.

Navrhovateľka na pojednávaní 20.08.2013 doplnila, že od 01.07.2013 jej boli znížené preddavkovo poskytnuté dávky v hmotnej núdzi na sumu 96,70 EUR mesačne, z dôvodu započítania manželského výživného. Naďalej spláca spoločný úver v X. a.s.; úverové splátky jej znížili na 40,- EUR mesačne do decembra 2013. S peniazmi na účte v W. W. X., pobočka zahraničnej banky P. v X. H. nemôže disponovať, pretože sa nemôže dostať k tomuto účtu, ku ktorému nemá prístupové údaje. Zmluvu týkajúcu sa tohto účtu síce podpísala, avšak nemá k dispozícii platobnú kartu k účtu a na účte nerobila žiadne transakcie.

Na pojednávaní 20.08.2013 (čl. 393 p.v.) právna zástupkyňa navrhovateľky na záver poukázala na zásadu hospodárnosti v konaní a nežiadala o ďalšie doplnenie dokazovania. Otec mal dostatok času preukázať svoje príjmy a výdavky. Sú toho názoru, že možnosti a schopnosti otca mu umožňujú dosahovať príjem aký dosahoval v minulosti, t.j. preukázaný v spise a otec je schopný platiť na výživu detí v navrhovanej výške. Otec sa svojim vyživovacím povinnosťami k manželke a k deťom vyhýba. O jeho špekulatívnom konaní svedčí aj to, že príjem zo spoločnosti N. X., s. r. o. bol vyplácaný na účet jeho otca. Taktiež mení svoje výpovede na každom pojednávaní, za účelom naťahovať toto konanie a opakovane ho odročovať. Súd vykonal dostatočné dokazovanie na rozhodnutie vo veci. Navrhovateľka zotráva na tom, aby bol upravený styk otca s deťmi a to každý druhý týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

Na pojednávaní 20.08.2013 (čl. 393) právny zástupca odporcu na záver zrekapituloval pomery otca a v spise zažurnalizované daňové priznania. V priemere čistý mesačný príjem otca, po odpočítaní všetkých

nákladov, ešte v dobe keď pracoval pre spoločnosť N. X., s. r. o., vychádzal cca 300,- EUR mesačne. Otec nadviazal spoluprácu so spoločnosťou, ktorá má byť vlastnená jeho rodičmi a kde predpokladá, že jeho mesačný príjem bude 700,- EUR, to znamená, že ukončením práce pre N. X., s. r. o. a nadviazaním spolupráce s novou spoločnosťou, by sa mali zlepšiť majetkové pomery otca. Druhá vec, na ktorú poukázal právny zástupca odporcu, bolo, že ústavný súd už konštatoval, že sa nenachádzame v dobe komunizmu, v dobe kedy bola povinná práca a nie je možné výšku vyživovacej povinnosti otca odvíjať od jeho schopností, skúseností a kvalifikácie, ale iba od skutočne zarobených peňazí. Ukončenie spolupráce so spoločnosťou N. X., s. r. o. a nadviazanie spolupráce s novou spoločnosťou, je naopak ku prospechu maloletých detí, kde otec je takto schopný zvýšiť si svoj čistý mesačný príjem a zvýšiť príspevok na výživu maloletých detí.

Odporca na záver pojednávania 20.08.2013 uviedol, že on by sa chcel s deťmi stretávať každý víkend ako žiadal. Je schopný si to zabezpečiť aj za pomoci svojich rodičov, ktorí žijú v X.. Pokiaľ mal deti u seba, tak to bolo cez víkend od soboty do nedele. On bol niekoľkokrát za deťmi, avšak matka mu ich odmietla dať, nechce s ním komunikovať a on sa zbytočne previezol z W.. On má dobré vzťahy s deťmi. Matka je nezamestnaná a má čas byť s deťmi.

Kolízny opatrovník na záver 20.08.2013 uviedol, že pre prípad rozhodnutia vo veci sa pridrižiava stanoviska, ktoré bolo uvedené 18.07.2013, teda žiadal, aby pre prípad rozvodu deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bol upravený neobmedzený styk otca s deťmi a určené výživné na každé dieťa vo výške 200,- EUR mesačne.

Okrem výsluchu účastníkov konania, súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn. 7C/34/2013 a 8P/33/2013, so sobášnym listom účastníkov, s rodnými listami detí pochádzajúcich z manželstva, s výpisom zo živnostenského registra na odporcu, so správami ÚPSVaR Dolný Kubín podanými na oboch rodičov z čl. 50, 51, 128, 131, so správou kolízneho opatrovníka zo šetrenia rodinných pomerov detí doručenou súdu 18.03.2013, so záznamami o podaní oznámenia navrhovateľky na políciu zo dňa 14.11.2012, 19.02.2013, 27.02.2013, 02.04.2013, 09.04.2013 a 10.05.2013, so správami podanými na odporcu zo spoločnosti N. X., s. r. o. zo 22.04.2013 a jej doplnením podaním zo dňa 19.06.2013, s kópiou Dohody o ukončení mandátnej zmluvy zo dňa 15.04.2013 uzavretej medzi odporcom a spoločnosťou N. X., s. r. o., s daňovým priznaním odporcu za rok 2012, za rok 2013 vypracovaným odporcom pre účely tohto konania, s výpisom z obchodného registra na spoločnosť S. s.r.o., s rozhodnutím ÚPSVaR Dolný Kubín zo dňa 03.07.2013 o priznaní dávky v hmotnej núdzi matke ako aj s rozhodnutím ÚPSVaR Dolný Kubín zo dňa 02.08.2013 o znížení týchto dávok, s platobným výmerom na byt, v ktorom žije matka s deťmi, s amortizačnou tabuľkou vystavenou X. a.s., týkajúcou sa úveru č. XXXXXXXXX/XXXX na meno matky, s výpisom z účtu matky v X. a.s., z čl. 285-289, so správou a s výpismi z účtov v banke N. W. Y., pobočka zahraničnej banky vedených na odporcu a P. Ž. na čl. 290-338 a s ďalšími dokladmi založenými v spise.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento právny a skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX v P., toto je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu P., vo zväzku ročník XXXX, na strane XXX a pod poradovým číslom XX. U oboch ide o manželstvo prvéXX, obaja sú slovenskej národnosti a slovenskí štátni občania. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v obvode tunajšieho súdu, čím je daná jeho miestna príslušnosť pre konanie. Z manželstva sa narodili tri deti a to A. nar. XX.XX.XXXX, P. nar. XX.XX.XXXX a P. nar. XX.XX.XXXX. Uzavretiu manželstva predchádzala dlhoročná známosť účastníkov. Po sobáši manželia určitý čas žili pri rodičoch navrhovateľky. Spolužitie s nimi nebolo bezproblémové, pre vzájomné nezhody sa presťahovali k rodičom odporcu. Už po narodení dcéry A. sa prejavili nezhody medzi účastníkmi, na vznik ktorých mala vplyv najmä skutočnosť, že odporca, ktorý rodinu finančne zabezpečoval, za prácou dochádzal do P., v dôsledku čoho musela starostlivosť o dieťa a domácnosť zvládať predovšetkým navrhovateľka, čo zle znášala a cítila sa osamelá. Už vtedy nezhody vyústili do odlúčenia účastníkov, keď navrhovateľka aj s dieťaťom odišla ku svojim rodičom. Manželia krízu vyriešili po presťahovaní

sa do T. O., kde už mali zabezpečené samostatné bývanie a kde mal odporca i prácu. Po narodení ďalších dvoch detí sa začali manželské vzťahy zhoršovať, došlo k odcudzeniu. Bolo to spôsobené tým, že manželia trávili spolu veľmi málo času. Odporca pracoval v Č., neskôr v W. a za prácou odchádzal na týždňovky. Starostlivosť o rodinu bola na pleciach navrhovateľky, ktorá sa cítila manželom nedocenená. Napomôcť zlepšeniu vzťahov malo spoločné podnikanie s predajom textilu v obchode P., ktorého oficiálnym prevádzkovateľom bol odporca. Ten naďalej podnikal v oblasti programátorských činností a obchod mala na starosti navrhovateľka. Toto podnikanie vzťahy neupevnilo, práve naopak, pribudli konflikty v dôsledku zlých výsledkov v podnikaní s obchodom, čo viedlo k vzájomnému obviňovaniu sa, k prehľbovaniu nedôvery, k citovému ochladnutiu, najmä zo strany navrhovateľky, ktorá krízu napokon riešila návrhom na rozvod. Po jeho podaní sa vzťahy medzi manželmi na čas zlepšili. Manželia sa zbližili počas Vianoc, ale bolo to len dočasné, do februára tohto roku, odkedy znova začali hádky a došlo k viacerým incidentom, ktoré navrhovateľka riešila aj prostredníctvom polície, o čom svedčia viaceré oznámenia na políciu (čl. 93, 209, 211, 212), ktoré podala v dôsledku toho, že odporca sa mal voči nej správať nevhodne, až hrubo. Od februára, kedy odporca odišiel pre nezhody zo spoločnej domácnosti, k obnove spolužitia nedošlo a za súčasného stavu ani jeden z manželov už nevidí možnosť záchranu manželstva a obaja s rozvodom súhlasia. Účastníci absolvovali poradenstvo u psychológa, s cieľom zlepšenia vzťahov. V záverečnej správe z týchto konzultácií zo dňa 13.03.2013 psychologička konštatovala, že navrhovateľka nemala záujem na zlepšení a obnovení vzťahu, ďalšiu spoluprácu odmietla. Komunikácia medzi manželmi je nefunkčná, sprevádzaná negatívnymi emóciami a výčitkami a boli zistené minimálne zdroje pre obnovenie funkčnosti manželského vzťahu. Odporca sa s deťmi, aj po odchode z domácnosti, kontaktuje, viackrát si deti zobral na víkend k svojim rodičom do X., kde má možnosti stretávať sa s deťmi aj naďalej, v lete bol s deťmi na víkendovom pobyte. Vzťah detí k otcovi bol zisťovaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktorý v správe zo šetrenia rodinného prostredia zo dňa 15.03.2013 uviedol, že všetky tri deti majú radi oboch rodičov a pre prípad rozvodu navrhli určiť neobmedzený styk s otcom. P.Ú. uviedol, že otec sa im snaží venovať počas víkendov, A. uviedla, že v čase keď bývali spolu, tak otec sa snažil byť cez víkendy doma s rodinou. A. nastupuje v školskom roku 2013/2014 do 2. ročníka obchodnej akadémie, P. do 7. ročníka ZŠ a P. do 1. ročníka ZŠ. P. aj P. chodia v škole na stravu, pričom výška stravného na nasledujúci školský rok v prvom stupni je 21,- EUR mesačne a v druhom stupni 23,- EUR mesačne (čl. 269). Navrhovateľka je nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 20.03.2013. Predtým pracovala v predajni odevov P., išlo o rodinnú predajňu prevádzkovanú na základe živnostenského oprávnenia otca detí. Vzhľadom na prehľbujúce sa manželské konflikty, ktoré v roku 2013 vyústili až do fyzického napádania a incidentov riešených políciou (došlo i k výmene zámkov na predajni, v dôsledku čoho bol zamedzený prístup matky detí do tejto predajne), je súd toho názoru, že navrhovateľka nemohla z objektívnych dôvodov pokračovať v tejto práci. Podnikanie v tejto oblasti odporca k 31.05.2013 ukončil. W. Ž. poberá prídavky na deti spolu vo výške 69,30 EUR mesačne. Je preddavkovo riešená dávkami v hmotnej núdzi priznanými od 01.06.2013 vo výške 246,70 EUR mesačne, avšak táto dávka jej bola znížená od 01.07.2013 na sumu 96,70 EUR mesačne z dôvodu zápočtu manželského výživného, ktoré jej bolo priznané rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 7C/34/2013-21 zo dňa 29.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.06.2013 a ktorým bol odporca ako manžel zaviazaný prispievať navrhovateľke na výživu sumou 150,- EUR mesačne od 25.03.2013 a zároveň doplatiť zameškané výživné vo výške 34,- EUR do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V tomto konaní o určení výživného medzi manželmi, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, P. Ž. priznal príjmy z firmy N. X., s. r. o. vo výške 3.000,- EUR s DPH za práce programátora a uviedol, že s podnikaním v oblasti programátorstva nemá pravidelné výdavky, ale jednorazové výdavky za licencie a hardware, vo výške 2.000,- EUR až 2.500,- EUR ročne. Navrhovateľka žije s deťmi v byte, na ktorý je od 01.07.2013 určená zálohová mesačná platba vo výške 193,86 EUR, poplatok za elektriku je vo výške 47,- EUR, splátka stavebného sporenia evidovaného na ňu je vo výške 16,60 EUR mesačne. Navrhovateľka platby spojené s bývaním v byte od júla, dokedy ich platil odporca, neplatí, čo odôvodnila nedostatkom financií. Ona hradí splátky spotrebného úveru čerpaného v roku 2008 počas manželstva zo X. X. a.s. vo výške 8.298,48 EUR (čl. 220), pričom výška súčasných mesačných splátok na základe dohody o znížení splátok je vo výške 40,- EUR do 20.12.2013, odkedy je výška mesačnej splátky 119,57 EUR. Stav na tomto úverovom účte je mínus 4.816,78 EUR. Navrhovateľka má ešte vedený účet v X., a.s., kde má k 05.08.2013 debet vo výške 1.132,83 EUR. Čo sa týka účtu v banke W. W. X., pobočka zahraničnej banky P. Q. X. H., tento účet na meno W. Ž. zriadil jej manžel; na účte je k 31.07.2013 suma vo výške 1.136,23 EUR. Navrhovateľka poprela, že v súčasnosti má možnosť s účtom disponovať a jej tvrdenie súd považuje za hodnoverné, pretože napriek tomu, že jej chýbajú financie (jej príjem tvoria len krátené dávky), ktoré nemá ani na pokrytie nevyhnutných výdavkov seba a detí, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že neplatí zálohové platby za bývanie, neuskutočnila žiaden výber z peňazí vložených na uvedenom

účte. Odporca svoje tvrdenie, že manželka môže s financiami na účte disponovať, nepreukázal, napriek tomu, že to poprela. Odporca je živnostníkom. Podniká dlhodobo, už v období rokov 1994-2000, v širokom predmete podnikania, vrátane poskytovania softvéru, spracovania dát, v predaji výpočtovej techniky, v maloobchode a opäť od roku 2008 až do súčasnosti. Jeho hlavnou činnosťou je počítačové programátorstvo. Od roku 2009 prevádzkoval s manželkou aj predajňu textilu P., t.j. od uvedeného roku podnikal aj v odevnej výrobe, v maloobchode, veľkoobchode. Ako bolo zistené z výpovedí účastníkov, obchod s textilom mala na starosti navrhovateľka detí a podnikanie s týmto obchodom v dôsledku manželských konfliktov odporca ukončil k 31.05.2013. Napriek uvedenému, nájomný vzťah uzavretý v súvislosti s prevádzkovaním predajne doteraz neukončil. V daňovom priznaní za rok 2012 vykázal z podnikania zisk 3.601,53 EUR pri príjmoch 43.639,19 EUR a výdavkoch 40.037,66 EUR. Rozdiel majetku a záväzkov vykázal vo výške 12.001,- EUR. Ako vyplýva z výpovede odporcu, podstatná časť vykazovaných výdavkov bola však spojená práve s prevádzkovaním obchodu s textilom. Odporca ešte predložil podanie označené ako Daňové priznanie za rok 2013, podľa vyjadrenia ide o určitú účtovnú závierku k 31.05.2013. V tomto priznaní uviedol celkové príjmy z podnikania vo výške 19.699,55 EUR pri výdavkoch 19.290,01 EUR, teda základ dane vo výške 409,54 EUR, rozdiel majetku a záväzkov vo výške 12.522,- EUR a je v ňom zahrnuté aj podnikanie súvisiace s prevádzkovaním predajne s textilom. Súd návrh zástupcu odporcu na poslednom pojednávaní, ktorým žiadal opakovane odročiť pojednávanie za účelom doloženia dokladov odporcom, týkajúcich sa výdavkov, ich výšky a ich úhrad, vynaložených v súvislosti s podnikaním odporcu v tomto roku a roku 2012, zamietol a to z dôvodu, že na pojednávaní 18.07.2013 odporca predložil daňové priznanie za rok 2012 s pripojenými výkazmi, avšak nemal doklady preukazujúce výšku výdavkov spojených s podnikaním, preto súd, i na návrh zástupcu odporcu, konanie odročil a odporcovi uložil povinnosť tieto výdavky špecifikovať a zdokladovať v určenej lehote. Napriek uloženej povinnosti, odporca opäť požadované doklady nepredložil a znova navrhol odročenie z rovnakých dôvodov, čo súd považuje za účelové správanie sa, v snahe predĺžiť konanie a oddialiť rozhodnutie vo veci. Naviac, už z výpovedí odporcu vyplýva, že podstatná časť výdavkov spojených s podnikaním zahrnutých do výdavkov uvedených v daňovom priznaní za rok 2012 i v doklade označenom ako Daňové priznanie za rok 2013, už odporca nevynakladá. Už nemá výdavky spojené s podnikaním v predaji odevov, ktoré ukončil 31.05.2013, predstavujúce predovšetkým náklady za nákup tovaru, platby energií v prenajatých priestoroch, platby za poskytnuté služby. Ďalej už ukončil splácanie leasingových splátok za auto, ktoré boli tiež zahrnuté vo vykazovaných výdavkoch. Platby nájomného za nájom nebytových priestorov, v ktorých bola predajňa odevov, súd vyhodnotil ako náklady, ktoré už nemusel vynakladať pri ukončení tohto podnikania k 31.05.2013, pretože v mesiaci august už mohla uplynúť zákonná trojmesačná výpovedná lehota v prípade výpovede z nájmu. Preto, pokiaľ má aj naďalej v rámci podnikania náklady vo forme nájomného za nebytové priestory, súd na tieto výdavky, ktoré už nie je nevyhnutné vynaložiť, s poukazom na § 63 ods. 2 ZoR, neprihliadal. V súčasnosti podniká už len v programátorstve a to v W., kde aj žije. Odporca uvádzal v rámci týchto výdavkov náklady za licencie, softvér, výšku týchto nákladov však napriek výzve súdu, nepreukázal. Jeho výpovede týkajúce sa týchto výdavkov sú nejednotné a rozporné, keď v konaní sp.zn. 7C/34/2013 uvádzal ich výšku 2.000,- EUR až 2.500,- EUR ročne a v tomto konaní vo výške 1.000,- EUR až 1.500,- EUR mesačne. Z výpovede odporcu však vyplýva, že tieto výdavky od 01.07.2013 už nevynakladá v dôsledku ukončenia zmluvného vzťahu so spoločnosťou N. X., s. r. o. Na základe vyššie uvádzaných skutočností nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie týkajúce sa odporcu, keď zistenia vyplývajúce z výpovedí odporcu a z dokladov založených v spise, boli dostatočné pre zhodnotenie súčasných pomerov odporcu, pre potreby rozhodnutia o jeho vyživovacej povinnosti k deťom P. Ž. mal zabezpečenú prácu ako programátor - živnostník, v spoločnosti N. X., s. r. o. na základe mandátnych zmlúv. Prvá bola uzavretá od 08.11.2011 do 31.10.2012 a ďalšia od 01.11.2012, pričom táto zmluva bola ukončená dohodou uzavretou dňa 15.04.2013 a to ku dňu 31.05.2013. Z vyžiadanej správy od spoločnosti N. X., s. r. o. zo dňa 19.06.2013 bolo zistené, že ukončenie mandátnej zmluvy inicioval otec, ktorý mohol naďalej pre spoločnosť pracovať, ale rozhodol sa zmluvný vzťah ukončiť. Zo správ tejto spoločnosti bolo zistené, že v období mesiacov 07/2012 až 05/2013 mal otec vyplatené príjmy od spoločnosti na základe jeho fakturácie vo výške 26.629,31 EUR bez DPH, t.j. v priemernej mesačnej výške 2.420,85 EUR bez DPH. Otec uvádzal, že dôvodom ukončenia mandátnej zmluvy bol pokles jeho výkonnosti v súvislosti s jeho rozvodovým konaním. Spoločnosť N. X., s. r. o. vo vyžiadanej správe uviedla, že otec mohol aj naďalej pre spoločnosť pracovať a dôvodom ukončenia vzťahu neboli neuspokojivé výkony mandátára, ani porušenie jeho povinností. To, že jeho výkonnosť bola v posledných mesiacoch trvania zmluvného vzťahu nezmenená, dosvedčuje aj výška dosiahnutých mesačných odmien, ktoré sa za posledných päť mesiacov pred ukončením vzťahu (mesačný priemer 2.322,- EUR), v porovnaní s odmenami v predchádzajúcom období druhého polroka 2012 (mesačný priemer 2.503,- EUR), citeľne

neznížili. Otec teda nepreukázal žiadne vážne dôvody ukončenia zmluvného vzťahu so spoločnosťou N. X., s. r. o., na základe ktorého mohol ďalej dosahovať priemerný príjem presahujúci 2.300,- EUR mesačne bez DPH. Otec živnostenské podnikanie po ukončení tejto mandátnej zmluvy nezrušil. Najskôr vo výpovedi z 18.07.2013 uvádzal, že pracuje pre spoločnosť S. s.r.o. od 15.07.2013 a v krátkom čase má byť uzavretá mandátna zmluva so spoločnosťou. Jeho právny zástupca na tomto pojednávaní poukazoval na to, že príjem odporcu sa má v spoločnosti S. s.r.o. po uplynutí dvanástich mesiacov zvýšiť a prekračovať príjem, ktorý mal u predchádzajúceho mandanta N. X., s. r. o., pretože je predpoklad, že bude participovať na obrate spoločnosti S. X..H..E., čo bude aj zmluvne ošetrené. Na pojednávaní 20.08.2013 P. Ž., na rozdiel od predchádzajúcej výpovede, uviedol, že pre spoločnosť S. s.r.o. pracuje až od 01.08.2013, teda zatiaľ je bez príjmu. Mandátna zmluva, ktorú mal predložiť, uzavretá nebola. Podľa poslednej výpovede pracuje na základe ústnej dohody a jeho príjem bude vo výške fakturácie prác vykonaných v každom jednotlivom mesiaci. Z výpisu z obchodného registra bolo zistené, že spoločnosť S. s.r.o. so sídlom v W., vznikla 30.05.2013 a jej jedinou spoločníčkou a konateľkou je S. Ž., ktorá je matkou odporcu a je poberateľkou dôchodku. Predmetom podnikania spoločnosti sú, okrem iného, aj počítačové služby a služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov. Z uvedeného vyplýva, že od ukončenia mandátnej zmluvy so spoločnosťou N. X., s. r. o., bol P. Ž. dva mesiace bez práce napriek tomu, že má v odbore programátorstvo dlhoročné skúsenosti a úspešnú prax a ide o odbor, v ktorom je v súčasnosti veľký dopyt po programátoroch a pokiaľ začal pracovať v tomto odbore pre spoločnosť S. s.r.o., nepreukázal, že jeho príjmy za práce pre túto spoločnosť sú, resp. že budú, od septembra 2013 (od splatnosti prvej odmeny) porovnateľné s príjmami aké dosahoval v spoločnosti N. X., s. r. o., kde mohol pracovať naďalej. Žije v W., podľa výpovede platí nájomné za ubytovanie vo výške 200,- EUR mesačne. Nájomný vzťah a platby uvádzaného nájomného však nepreukázal s odôvodnením, že nájomná zmluva je uzavretá ústne. Má v S. banke, akciová spoločnosť, vedený podnikateľský účet s debetom k 30.04.2013 vo výške 85,62 EUR. Na svojom účte v N. W. Y., pobočka N. W., má k 31.07.2013 zostatok mínus 28,80 EUR. V banke N. W. Y., pobočka zahraničnej banky, je vedený účet na meno otca P. Ž., a to P. Ž., so zostatkom k 31.07.2013 vo výške 923,61 EUR. Na tento účet spoločnosť N. X., s. r. o. poukazovala pravidelne príjmy otca na základe mandátnej zmluvy; posledne v mesiaci júl 2013 (odmena 2.880,- EUR za máj 2013) a z tohto účtu boli hradené výdavky spojené s bývaním matky s deťmi, i ďalšie platby na deti, ktoré otec uhrádzal do júla 2013.

Na tunajšom súde sa vedie aj neskončené konanie sp.zn. 8P/33/2013 vo veci návrhu navrhovateľky proti odporcovi o určenie výživného na mal. A., P. Y. P., vo výške 200,- EUR mesačne na každé dieťa od 01.03.2013 odôvodnené tým, že otec detí na ne finančne neprispieva od 01.03.2013.

Podľa § 18 Zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom a účinnom znení (ďalej len „ZoR“), manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ZoR, ods.:

1/ O uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

2/ O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

3/ Na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

Podľa § 22 ZoR, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ZoR, ods.:

1/ Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

2/ Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

3/ Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ZoR, ods.:

1/ V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

2/ Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

3/ Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

4/ Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

5/ Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ZoR, ods.:

1/ Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloleťým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloleťým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

2/ Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloleťým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloleťým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

3/ Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

4/ Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

5/ Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ZoR, ods.:

1/ Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

2/ Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

3/ Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

4/ Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

5/ Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

6/ Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 63 ZoR, ods.:

1/ Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. 14)

2/ U rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

3/ Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ZoR, ods.:

1/ Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku,

majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

2/ Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd vyhodnotil, že v danom prípade manželstvo neplní svoj spoločenský účel, ktorý spočíva vo vytváraní takého rodinného prostredia, kde manželia žijú vo vzájomnej zhode, prejavujúc si podporu, citovú náklonnosť a vo vytváraní takého prostredia, ktoré je vhodné pre výchovu maloletých detí. Manželstvo účastníkov je nefunkčné, účastníci pre vážne konfliktné vzťahy už dlhú dobu nežijú v spoločnej domácnosti, spolu nehospodária, neprechovávajú k sebe blízke city, nevychovávali spolu maloleté deti. Neboli zistené možnosti pre obnovu spolužitia a záchranu manželstva, preto súd za splnenia podmienok uvedených v § 23 ods. 1 ZoR, manželstvo rozviedol. Takéto rozhodnutie nie je v neprospech maloletých detí, pretože tieto boli často vystavované stresovým situáciám pri častých hádkach a konfliktoch rodičov, čo malo na psychiku detí zlý vplyv. Hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd vidí v citovom odcudzení účastníkov, spôsobenom najmä dlhoročným odlúčením manželov z pracovných dôvodov, v dôsledku čoho trávili spolu ako rodina veľmi málo času a v neschopnosti riešenia nezhôd pokojnou, kompromisnou formou. Zároveň súd s poukazom na § 24 ZoR, upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode. Všetky tri deti za súhlasu rodičov i kolízneho opatrovníka zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá túto starostlivosť o deti zabezpečovala prevažne počas manželstva a zabezpečuje ju aj po rozchode rodičov. Zároveň určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

O styku otca s maloletými súd rozhodol v zmysle § 24 ods. 4, § 25 ods. 2 ZoR tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Vzájomný vzťah otca a detí je dobrý, deti sa s ním chcú stretávať, čo vyplýva aj z ich vyjadrenia zisteného pri šetrení kolíznym opatrovníkom, kedy navrhli, rovnako ako kolízny opatrovník, neobmedzenú úpravu stretnutí, s čím však matka nesúhlasila. Je v záujme maloletých detí, aby sa čo najviac stretávali aj s rodičom, ktorý ich nemá v osobnej starostlivosti, aby mohli byť vychovávaní v rámci možností oboma rodičmi, a aby sa udržiaval a upevňoval vzťah aj s tým rodičom, s ktorým deti nežijú v spoločnej domácnosti. Otec má o deti záujem, stretával sa s nimi aj po rozchode rodičov vo februári 2013 (s deťmi bol u svojich rodičov resp. ich brával na výlety). Jeho možnosti pre stretnutia sú obmedzené na víkendy z pracovných dôvodov ako aj z dôvodu vzdialenosti jeho bydliska od bydliska detí, keď otec v súčasnosti žije a pracuje v W.. Súd neupravil styk už od piatku, ako navrhoval otec, aby deti mohli tráviť voľný čas po škole aj s matkou. Súd je toho názoru, že otec nebude bezpodmienečne trvať na každom víkende, pokiaľ dôjde v budúcnosti k tomu, že deti budú mať určitý, pre ne dôležitý program, napr. kultúrne, športové podujatie, či rodinnú oslavu, nakoľko aj z vyjadrenia otca na pojednávaní 06.06.2013, ktoré matka nespochybňovala, vyplýva, že stretnutia otca s deťmi prebiehajú vždy za súhlasu detí. Maloletí A. a P. sú už vo veku dospievania a dokážu si vytvoriť vlastný názor, ktorý je potrebné zohľadňovať. Súd poukazuje na to, že otec má nielen vyživovaciu povinnosť k deťom, ale má mať aj dostatočný priestor na realizáciu svojich rodičovských práv.

Súd pri určovaní výživného vychádzal z kritérií upravených v § 62, § 63 a § 75 ZoR. Matka sa podieľa na uspokojovaní potrieb detí predovšetkým svojou osobnou starostlivosťou, ktorú deťom poskytuje, nakoľko jej možnosti a schopnosti podieľať sa finančne na výdavkoch detí, sú v porovnaní s možnosťami a schopnosťami otca, výrazne horšie. Je nezamestnaná, riadne evidovaná úradom práce, riešená dávkami v hmotnej núdzi, ktoré má navyše krátené v dôsledku určeného manželského výživného, ktoré jej však v súčasnosti manžel neposkytuje. Jej pracovné možnosti sú obmedzené, najmä v dôsledku toho, že má v osobnej starostlivosti tri deti a teda je odkázaná len na pracovné možnosti v regióne kde žije, kde je nedostatok práce. Možnosti otca sú neporovnateľne lepšie. Je v produktívnom veku, bez viazanosti v dôsledku poskytovania trvalej starostlivosti iným osobám. Má kvalifikáciu a dlhoročnú prax v programátorstve, t.j. v jednej z najžiadanejších profesií. V podnikaní v tejto profesii dosahoval posledne v spoločnosti N. X., s. r. o. mesačný príjem presahujúci 2.300,- EUR bez DPH. Samozrejme súd bral na zreteľ, že nejde o čistý príjem, nakoľko je potrebné zohľadniť nevyhnutné výdavky spojené

s podnikaním v tejto oblasti (najmä odvodové povinnosti, cestovné výdavky). Otec bez preukázania vážnych dôvodov ukončil dohodou zmluvný vzťah so spoločnosťou N. X., s. r. o., ktorý mohol pokračovať za rovnakých podmienok a to bez toho, aby mal po jeho ukončení zabezpečený príjem na rovnakej alebo vyššej úrovni aký dosahoval v spoločnosti N. X., s. r. o., čo nemožno kvalifikovať inak ako vzdanie sa výhodnejšieho príjmu a v takom prípade sa v zmysle § 75 ods. 1 ZoR vychádza z výšky príjmu aký mohol otec naďalej dosahovať v spoločnosti N. X., s. r. o. Jeho konanie - ukončenie mandátnej zmluvy s firmou N. X., s. r. o., nejasné a zmluvne neupravené otázky vzniku, trvania zmluvného vzťahu a podmienky týkajúce sa odmeňovania a výšky príjmov v spoločnosti S. s.r.o., ktorá vznikla v deň ukončenia zmluvného vzťahu otca so spoločnosťou N. X., s. r. o. a jej majiteľkou je matka otca, ktorá je v dôchodkovom veku, odďaľovanie nástupu do práce po ukončení zmluvného vzťahu na základe dohody so spoločnosťou N. X., s. r. o., súd považuje za účelové, v snahe docieľiť čo najnižšie výživné na maloleté deti. Otec pri svojej odbornosti, praxi a pri svojich možnostiach, navrhol posledne výživné na deti vo výške 30,- EUR mesačne na každé, t.j. v sume bližšie sa výške minimálneho výživného, ktoré sú povinné platiť i osoby sociálne odkázané, pracovne neschopné. Súd nemôže vychádzať z výsledkov podnikania, ktoré sú uvedené v daňovom priznaní otca za rok 2012, na čo poukazoval právny zástupca otca, nakoľko v týchto výsledkoch sú zahrnuté aj výsledky podnikania s predajňou textilu P., ktoré bolo podstatne nákladovejšie ako podnikanie v programátorstve a ktoré bolo v strate, na čo poukazovali v tomto konaní obaja účastníci. V tejto oblasti však otec svoje podnikanie ukončil k 31.05.2013 a teda je treba zohľadňovať len výsledky jeho podnikania v oblasti programátorstva a iných počítačových služieb, ktoré otec dosahoval do 31.05.2013, t.j. do ukončenia zmluvného vzťahu so spoločnosťou a mohol dosahovať aj naďalej. Navyše sa vychádza aj z majetkových pomerov a P. Ž. v daňovom priznaní za rok 2012 aj v účtovnej závierke do 31.05.2013 uvádza rozdiel majetku a záväzkov v podnikaní v sume 12.001,- EUR. V súčasnosti mu už odpadli i výdavky zahrnuté do daňového priznania za rok 2012 vo forme leasingových splátok za auto. Vzhľadom na takto zistené pomery detí a ich rodičov, súd určil výživné na A. vo výške 200,- EUR mesačne, na P. na sumu 180,- EUR mesačne a na P. na sumu 160,- EUR mesačne, t.j. výživné je odstupňované podľa potrieb detí, vzhľadom na ich vek a školskú dochádzku. Súd zohľadňoval i tú skutočnosť, že odporcovia vyživovacia povinnosť k manželke určená vo výške 150,- EUR mesačne, právoplatnosťou rozvodu manželstva zanikne. Výživné v celkovej výške 540,- EUR mesačne zodpovedá zisteným možnostiam a schopnostiam otca a potrebám maloletých detí a pokiaľ matka žiadala o určenie výživného vo väčšom rozsahu ako bolo určené, súd jej návrh z dôvodu neprimeranosti zisteným pomerom u otca, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O. s. p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

V prípade podania odvolania, toto treba podať v potrebnom počte rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. V tomto prípade v troch vyhotoveniach. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine ten z manželov, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).